ספר הקנה — סוד של שם מ"ב אותיות:

סוד של שם מ"ב אותיות:.

ועתה יש לך לדעת כי השכינה פועלת בכח י"ב הויות ובמ"ב אותיות הנקראות שם בן מ"ב ואלו הן:

אְבַג יְתַז קְרַע שָׁטָן נְגַד יְכָש בְּטַר צְתָג חְקַב טְנַע יְגַל פְּזָק שְׁקָו צְיָת:

ועתה שמע ענינם כי אלו אותיות של שם מ"ב כל אות יוצא ממנו מלאך הפועל מכח השם ואלו הן:

אדירירון בהירירון גבירירון יגבהיה תלמיה צפניה קרמיה רגריה עדיריה שגניה טלטיה נהריה נשמריה געריה דוהריה יעליה כסיה שגיוניה בועליה וררריה רמיה צ' וזהנהיה גלגליה חנניה קהה ב' טבטניה נ' עממיה והנהיה והו הויה ידלריה גורריה למימריה פקורקדיה זוהר זרעיה וליה תהוררריה רויה והאל אליה צעיריה יההריה תמוזליה.

והיה יהו"ד חוננ‌יא תיה והאל אליה ויהוה יה.

בשכמל"ו:

ועתה הם י"ד שמות מג' אותיות כל שם והם אב"ג ית"ץ וכו' ותכפול אותיות יה"ו עם כל אות ואות מאותיות מ"ב וא"כ ד' פעמים מ"ב הם קס"ח אותיות חלקם כ"ח חלקים ויעלו ו' אותיות לכל שם, כי ו' פעמים כ"ח עולים קס"ח וזה ציורו

ועתה אצייר לפניך הלשונות

ושמע בני גם המ"ב אותיות של שם מ"ב מהיכן יוצאים כי כולם באים מבראשית ברא אלהים וכו' עד ב' ו' בהו הם מ"ב אותיות.

הגה"ה ובספר ישן מצאתי מן אות ה' של היתה ואילך בשינוי לשון וזה לשונו, ולא מצאנו לה' אחרונה מן היתה צירוף ולא שמענו בה כלום.

ודע כשלמדנו מראש מבלי צירוף נמסר לנו אות ששית שהיא סוף תיבה ראשונה סמך וכשלמדנו לצרף האותיות מצאנוה בצירוף צד"י.

וראש תיבה רביעית נמסר לנו ב' ומצאנוה בצירוף פ'.

ובראש תיבה חמישית נמסר לנו א ומצאנו בצירוף ח וכולן אותיות שמתחלפות ואין אנו יודעין איך הדבר אם בשטף הלשון או ד"א והוחזק בלבינו כי הצירוף טפי עדיף משיטפא דלישנא וכל אשר ידענו מזה הסוד הרי גלינו אותו לך, ואתה יודע מה שאמרנו וכך אמרו חז"ל בקדושין פרק עשרה יוחסין א"ר יהודא שם בן מ"ב אותיות לא היו מוסרים אותו אלא למי שהוא צנוע ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו וכל היודעו וזהיר בו ומשמרו בטהרה אהוב

למעלה ונחמד למטה ואימתו מוטלת על הבריות ותלמודו מתקיים בידו ונוחל שני עולמות עוה"ז ועוה"ב יהי רצון שנזכה גם אנחנו לכל המדות הללו הזהר בו בחיים שלא תגלהו אלא למי שהוא כדאי, וכשאתה חפץ לסדר אותיותיו השמר בהם ותתעטף בציצית שלך ושב כמלאך ה' צבאות ושב באימה ביראה ברתת ובזיע וכך סימני קריאתו השמר בהם שלא תטעה תיבה ראשונה זה צורת נקודתה שתחתיה.

() תיבה שניה () תיבה שלישית () תיבה רביעית () תיבה חמישית () תיבה שישית () תיבה שביעית, ():

יוד שבתיבה ראשונה שהיא אות רביעית בה אין תחתיה כלום סימן כי סימנו תחת ג' שלפניו, ותיבה שלישית יו"ד שבה שהוא אות רביעית שבו סימנו מובלע בד' שלפניו, ותיבה אחרונה קוף שבה והוא אות שני אין תחתיו סימן כי סימנו בו' שאחריו וסימנו זהו קבוץ שפתים וזה צורתו:

ואף יו"ד שהיא אות חמישי שבה סימנו תחת צדיק שלפניו, וכל האותיות אחרות כתבנו היטיב ואין אנו צריכין להזכיר יותר וצריך להזהר בדבר הזה ע"כ מצאתי בספר הישן הנ"ל. ע"כ ההגה"ה:

ודע כי כאשר תשלים מהלך גלגל הליכה בי"ב הויות אל תאמר ששם מולדה כי צריכה להתרחק עדיין שיעור עד שתקבל אורה מאור התפארת, הוא שאמר ר"ג כך אני מקובל שאין הלבנה מתחדש פחות מכ"ט יום וחצי ותשצ"ג חלקים ואודיעך ידיעה אמתית שע"פ הכ"ח מחנות האלו בינה שופטת העולם, ועוד דע לך שכל הנולדים אשר יולדו באחד מאלו הכ"ח מחנות יקבלו גזירות מן המחנות והם הגזירות שהזכיר שלמה ע"ה באמרו התמורות והם העיתים עת זרע וגו' והוא שאמר סוד גדול לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים והוא מה שאמרו לשם מפני מה יש צדיק וטוב לו רשע ורע לו צדיק ורע לו רשע וטוב לו ותשובתו בזה צדיק ורע לו שבא לעולם כבר ורבו צדקותיו וקב"ה הביאו בעולם פעם אחרת לקבל עונשין ונולד בחסרון אור הלבנה וכל ענינו בצער ובחסרון כי כן רוצה השכל והדין לצדיק להיות חסר כי בחסור נולד כדי שיתכפר וישמח בעה"ב, והרשע וטוב לו בא פעם אחת ורבו פשעיו והש"י מביאו פעם אחרת לקבל צדקותיו המועטים והוא נולד במילוי הלבנה ויהיה מלא בכל טוב ואז יטרד וילך בגיהנם, והוא שנאמר וגם רשע ליום רעה מ"מ משה רע"ה שאל למה יביאהו קב"ה פעמים יקבל עונשו או שכרו בפעם ראשון ולא נאמר לו תשובה על זה: